

تأثیر تمرینات هوایی منتخب بر ریخت‌شناسی تخدمان، هورمون‌های گونادوتروپین و زنان مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک $\text{VO}_{2\text{max}}$

لیلا صاریخان خلجانی^۱، رامین امیرسازان^۲، وحید ساری صراف^۳، سعید نیکو خصلت^۴

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۸/۲۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۲/۱۰

چکیده

سندروم تخدمان پلی کیستیک (PCOS)، یکی از بیماری‌های زنان در سنین باروری است. متاسفانه تحقیقات دقیق و کاملی درباره تأثیر عوامل مختلف از جمله فعالیت ورزشی بر این بیماری انجام نگرفته، از این‌رو بررسی‌های بیشتر در مورد چگونگی تاثیر و نوع برنامه‌های تمرینی و حد بهبود تحت تأثیر تمرین بدنی، ضروری است. پژوهش حاضر در راستای تعیین تأثیر تمرین هوایی منتخب بر هورمون‌های LH و FSH و ریخت‌شناسی تخدمان‌های پلی کیستیک در زنان مبتلا به PCOS انجام گرفت. به همین منظور ۱۲ زن مبتلا به PCOS (میانگین سنی ۲۲ ± ۳ سال، متوسط BMI $۸۹/۲۶ \pm ۵/۲۴$ کیلوگرم بر مترمربع و میانگین $\text{VO}_{2\text{max}} = ۴/۸۱ \pm ۴/۲۸$ لیتر بر کیلوگرم در دقیقه) در این تحقیق شرکت کردند. برنامه تمرینی منتخب شامل ۱۲ هفتۀ، ۳ جلسه در هفته و هر جلسه به مدت ۳۰ دقیقه کار روی دوچرخه کارسنج با ۷۰-۷۵ درصد اکسیژن مصرفی بیشینه بود. برنامۀ گرم کردن و سرد کردن به صورت ۱۰ دقیقه حرکات کششی و ۵ دقیقه کار روی دوچرخه کارسنج با ۵۰ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی اجرا شد. سونوگرافی و نمونه‌گیری یک روز پیش از آغاز تمرینات و یک روز پس از پایان دورۀ تمرینی انجام گرفت. سپس داده‌ها با استفاده از آزمون آماری t- همبسته بررسی شد. یافته‌ها حاکی از تغییرات معنی‌دار در کاهش هورمون لوთئینی و حجم تخدمان‌های راست و چپ و عدم تغییر معنی‌دار در هورمون محرك فولیکولی و نسبت LH/FSH و نیز افزایش چشمگیر و معنی‌دار $\text{VO}_{2\text{max}}$ بود. نتایج نشان می‌دهد که ورزش هوایی سبب کاهش سطح هورمون LH و حجم تخدمان‌ها شده است، بنابراین می‌توان آن را به عنوان یکی از راهکارهای بدون هزینه در کاهش عوارض و علائم بیماری PCOS پیشنهاد کرد.

کلیدواژه‌های فارسی: تمرینات هوایی، سندروم تخدمان پلی کیستیک، ریخت‌شناسی تخدمان، هورمون‌های گونادوتروپین، $\text{VO}_{2\text{max}}$.

۱. کارشناس ارشد فیزیولوژی دانشگاه تبریز (نویسنده مسئول)

۲. دانشیار دانشگاه تبریز

۳ و ۴. استادیار دانشگاه تبریز

Email: I.sarekhani@gmail.com

Email: amirsasan_ramin@yahoo.com

Email: sarraf@tabrizu.ac.ir , Email: sa_nikoo@yahoo.com

مقدمه

سندروم تخمدان پلی کیستیک شایع‌ترین اختلال آندوکرینی دستگاه تولید مثل در زنان است که در ۶ تا ۱۰ درصد زنان در سنین باروری دیده می‌شود. علائم این بیماری شامل پرمومی، فقدان قاعده‌گی یا بی‌نظمی در آن، نازایی، بزرگی دوطرفه تخمدان پر از کیست، چاقی و عدم تحمل گلوکز است (۱).

در این سندروم تخمدان‌ها مقادیر زیادی آندروژن^۱ تولید می‌کنند که سبب عدم تخمک‌گذاری می‌شود. تولید زیاد آندروژن ممکن است ناشی از مقادیر زیاد هورمون لوتئینی^۲ (LH) باشد. آندروژن اضافی تولیدشده تخمدان‌ها به استروژن تبدیل می‌شود که سبب تحریک هیپوفیز برای ترشح هورمون آزادکننده گنادوتropین^۳ (GnRH) و درنتیجه افزایش بیشتر تولید LH و سپس تحریک دوباره تخمدان برای ترشح آندروژن می‌شود. این چرخه معموب گاهی با کاهش وزن یا سرکوب موقتی تخمدان شکسته می‌شود (۲). افزایش LH و کاهش هورمون محرک فولیکولی^۴ (FSH) و در نتیجه افزایش نسبت LH به FSH در مبتلایان به سندروم تخمدان پلی کیستیک دیده می‌شود.

بیماری‌های همراه با PCOS عبارتند از مقاومت به انسولین، دیابت قندی نوع ۲، هیپرپلازی آندومتر^۵، افزایش خطر بیماری قلبی - عروقی و ایجاد سرطان آندومتر (۱، ۳). افسردگی و گاهی اختلالات روحی و روانی نیز در بیماران دیده می‌شود (۴).

بسیاری از زنان مبتلا به PCOS به معالجات طولانی احتیاج دارند، بنابراین هزینه‌های درمانی افزایش می‌یابد (۵). داروهای جاری در دسترس برای درمان بیماری مؤثرند، اما آثار جانبی بسیاری دارند که متابفانه اکثر آنها برگشت ناپذیرند (۶). علت PCOS به طور کامل درک نشده است، گرچه به نظر می‌رسد اساس ژنتیکی داشته باشد، اما چربی در پاتوژنز یا علت‌شناسی بیماری نقش دارد، به طوری که قاعده‌گی‌های منظم بعد از کاهش وزن روی می‌دهد (۷). بنابراین راهبردهای درمان غیردارویی ضرورت دارد و نیازمند بررسی و تحقیق است.

بیماران مبتلا به PCOS به دلایل چندی مانند چاقی و ابتلای همزمان به بیماری‌های دیگر مانند دیابت و... دارای حداکثر اکسیژن مصرفی ($VO_{2\text{max}}$) کمتری در مقایسه با افراد دیگر

1. Androgen
2. Luteinizing Hormone (LH)
- 3 Gonadotrophin Releasing Hormone (GnRH)
4. Follicle Stimulating Hormone (FSH)
- 5 Endometrium

هستند. مقاومت به انسولین در این سندروم با کم بودن ظرفیت تنفسی($VO_{2\max}$) در زنان دچار اضافه وزن مبتلا به PCOS ارتباط دارد (۸). ویگوریتو^۱ و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند که سه ماه تمرین هوازی با ۶۰ دقیقه کار روی تردمیل و شدت ۶۰درصد $VO_{2\max}$, سبب افزایش ظرفیت تنفسی زنان جوان PCOS می‌شود، ولی تأثیر این تمرینات را بر دیگر شاخص‌ها اندازه‌گیری نکردند (۸).

تحقیقات کمی در مورد تأثیر فعالیت بدنی بر هورمون‌های جنسی و تغییر عملکرد دستگاه تناسلی انجام گرفته است. گزارش‌ها درباره تغییرات FSH و LH در ارتباط با تمرین نیز متناقض است. ویلیامز^۲ و همکاران (۲۰۰۷) و نیز وامند^۳ و همکاران (۲۰۰۶) در تحقیقات خود افزایش FSH را در اثر تمرین ورزشی گزارش کردند (۹، ۱۰). اما تامسون^۴ و همکاران (۲۰۰۸) و اورساتی^۵ و همکاران (۲۰۰۸) رابطه‌ای بین هورمون‌های گونادوتروپین و فعالیت بدنی نیافتدند (۱۱، ۱۲). دایز^۶ و همکاران (۲۰۰۶) و برونر^۷ و همکاران (۲۰۰۶)، کاهش تعداد پالس‌های ترشح هورمون LH, در پی تمرینات ورزشی را گزارش دادند (۱۳، ۱۴).

در مورد ریخت‌شناصی تخدمان، کروسینیانی^۸ و همکاران (۲۰۰۳) در تحقیق خود روی بیماران PCOS, تغییر در ریخت‌شناصی تخدمان و کاهش در حجم تخدمان و تعداد فولیکول‌ها در هر تخدمان و بهبود معنی‌دار مقدار باروری موازی با بهبود در شاخص‌های آنتروپومتریک را تحت تأثیر رژیم غذایی و افزایش فعالیت بدنی مشاهده کردند (۱۵).

متاسفانه تحقیقات اندکی در مورد تأثیر ورزش بر ریخت‌شناصی تخدمان و $VO_{2\max}$ در بیماران PCOS در دسترس است. از این‌رو برای تعیین تأثیر عوامل گوناگون از ملء انواع ورزش، نوع تمرینات، مدت تمرین، دفعات تکرار آن و شدت تمرین، و یافتن مؤثرترین برنامه، در کاهش عوارض یا درمان عملکرد نادرست دستگاه تناسلی در بیماران PCOS, به پژوهش‌های بیشتری نیاز است و تحقیق پیش رو نیز در همین راستاست.

پرستال جامع علوم انسانی

-
1. Vigorito
 2. Williams
 3. Vaamonde
 4. Thamson
 5. Orsatti
 6. Diez
 7. Bruner
 8. Crosignani

روش‌شناسی پژوهش

تحقیق حاضر پژوهشی کاربردی از نوع طرح‌های نیمه‌تجربی دوگروهی پیش‌آزمون-پس‌آزمون بدون گروه کنترل است.

با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه رودررو، از بین بیماران داوطلب مراجعه‌کننده به چند کلینیک در تبریز، بیماران دارای شرایط زیر کنار گذاشته شدند: سن کمتر از ۱۸ و بیشتر از ۲۷ سال، داشتن تمرينات ورزش منظم طی ۳ ماه اخیر، مصرف هرگونه داروی مؤثر بر سطح هورمون‌های پلاسمای ۳ ماه اخیر، داشتن کنترل رژیم غذایی و ابتلا به بیماری‌های خاص. در نهایت ۱۲ نفر از بیماران داوطلب و اجاد شرایط، با میانگین سن ۲۲/۳۳ سال، قد ۱۵۹/۹۵ سانتی‌متر و وزن ۶۹/۱۶ کیلوگرم، به صورت تصادفی به عنوان نمونه انتخاب شدند. سونوگرافی از دو تخمدان و خون‌گیری با شرایط ذکر شده در روش تحقیق، قبل و بعد از برنامه تمرينی انجام گرفت.

پیش از شروع تمرينات، حداکثر اکسیژن مصرفی با استفاده از آنالیز گازهای تنفسی و پروتکل آستراند رایمینگ اندازه‌گیری شد. ضربان قلب استراحتی، قد، وزن، دور کمر، دور نشیمنگاه و چربی زیر پوست با استفاده از فرمول سه نقطه‌ای جکسون (Jakson) (به شکل اندازه‌گیری سه سربازویی، شکم و فوق خاصره) با کالیپر^۱ اندازه گرفته شد. برای ارزیابی هورمون‌ها، خون‌گیری از ورید در یک مرحله، ۱۲ ساعت پس از صرف شام به صورت ناشتا و در اوایل چرخه فولیکولی انجام گرفت (۶). حجم تخمدان‌ها و تعداد فولیکول‌ها در هر تخمدان با سونوگرافی تعیین شد. پس از دوره تمرينی، اندازه‌گیری‌ها، سونوگرافی و خون‌گیری با شرایط یادشده تکرار شد.

برنامه تمرينی: آزمودنی‌ها در برنامه تمرينی منتخب با حجم کم و شدت ۷۰-۷۵ درصد اکسیژن مصرفی بیشینه به مدت ۱۲ هفته، ۳ جلسه در هفته، هر جلسه به مدت ۶۰ دقیقه شامل مراحل گرم کردن و تمرين و سرد کردن شرکت کردند.

مرحله گرم کردن و سرد کردن: ۱۰ دقیقه حرکات کششی ایستا و ۵ دقیقه کار روی دوچرخه کارسنج با ۴۰-۵۰ درصد ضربان قلب ذخیره‌ای کارون در این مرحله اعمال شد. بخش اصلی تمرين: تمرينات منتخب هوایی و تداومی با چرخ کارسنج به مدت ۳۰ دقیقه با شدت ۷۰-۷۵ درصد ضربان قلب ذخیره‌ای (به روش کارون) انجام گرفت. به منظور آماده کردن آزمودنی‌ها، شدت ۲ هفتۀ اول تمرين کمتر بود و به صورت فزاینده، با رعایت اصول اضافه‌بار پس از دو هفته به شدت ۷۵ درصد رسید (۱۶، ۸).

1. Caliper

میانگین قبل و بعد از تغییرات هر شاخص، با استفاده از آزمون تی همبسته به دست آمد. فرضیه‌های تحقیق با توجه به تحقیقات قبلی و موضوع در سطح معنی‌داری $0.05 < P < 0.1$ بررسی شدند. محاسبات آماری و رسم نمودارها با بهره‌گیری از نرم‌افزار SPSS 16 و Excel (2007) انجام گرفت.

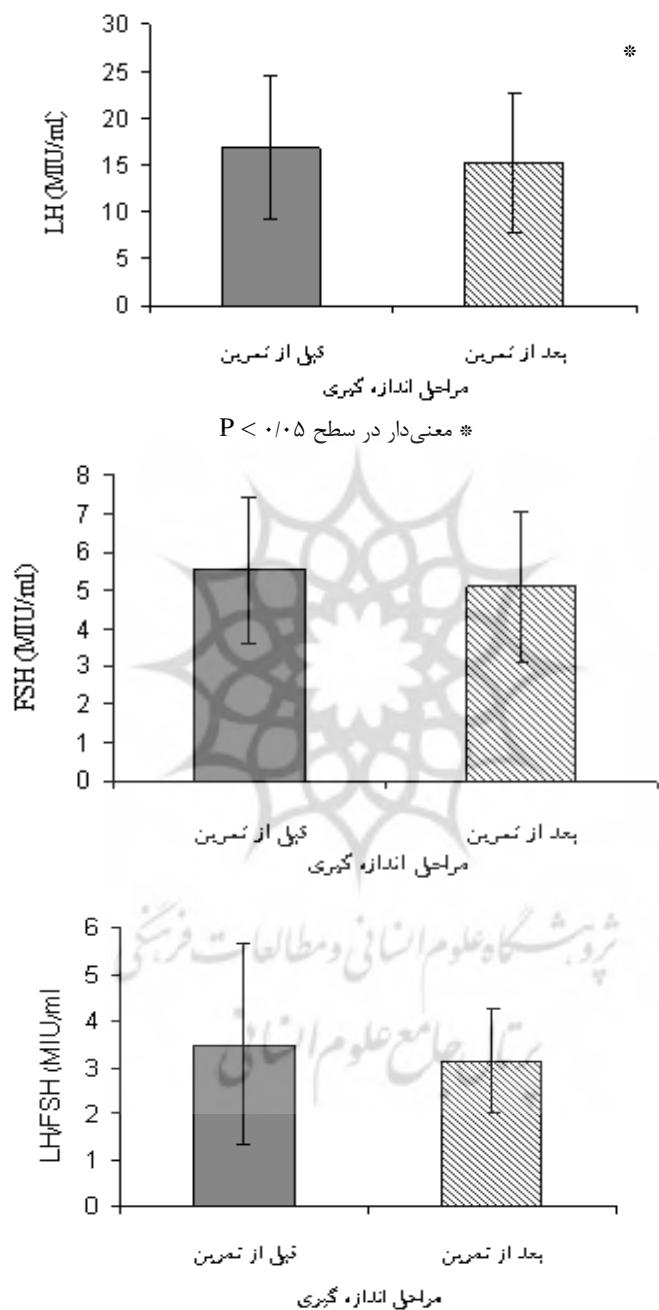
یافته‌های پژوهش

مشخصات فردی آزمودنی‌ها در آغاز تحقیق در جدول ۱ آورده شده است.

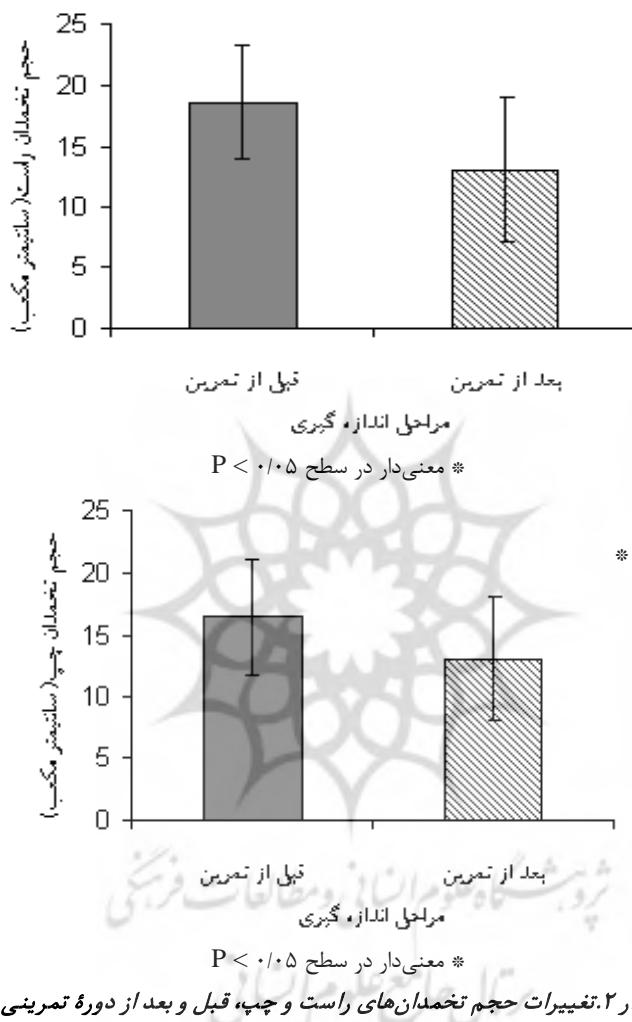
جدول ۱. ویژگی‌های فردی آزمودنی‌ها

میانگین	شاخص‌های اندازه‌گیری شده
22 ± 3	سن (سال)
159.95 ± 5.92	قد (سانتی‌متر)
69.16 ± 15.76	وزن (کیلوگرم)
26.89 ± 5.24	شاخص توده بدنی (BMI) (کیلوگرم بر مترمربع)
0.81 ± 0.06	نسبت دور کمر به پاسن (WHR)
28.60 ± 4.81	اکسیژن مصرفی بیشینه (VO_{2max}) (میلی لیتر/کیلوگرم/دقیقه)
27.12 ± 8.25	درصد چربی بدن

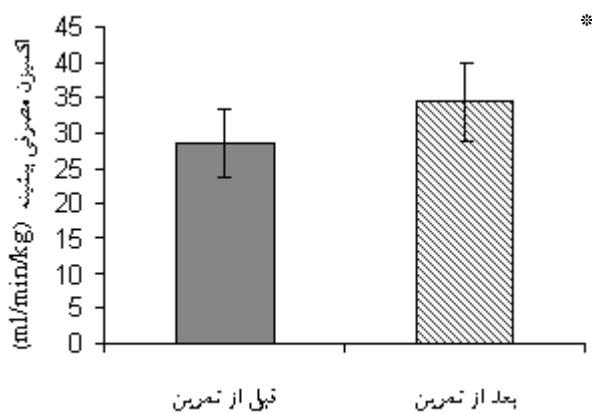
با توجه به نمودارهای یک، مقدار هورمون لوئیزینی، پس از برنامه تمرینی به طور معنی‌داری کاهش یافت $[t=2/74, P<0.05]$ ، ولی در مورد هورمون محرک فولیکولی ($t=1/0.5$) و نسبت LH/FSH تغییرات معنی‌داری مشاهده نشد $[t=1/0.0, P>0.05]$. در زمینه مورفولوژی تخمدان‌ها، کاهش معنی‌داری در حجم تخمدان‌های راست و چپ (راست $t=4/0.3$, چپ $t=3/9.2$) پس از اجرای دوره تمرینی به دست آمد $P<0.05$ (نمودار ۲). همان‌طور که در نمودار ۳ نشان داده شده است، اکسیژن مصرفی بیشینه نیز افزایش معنی‌دار و چشمگیری را بعد از تمرین نشان داد $[P<0.001, t=5/99]$.

نمودار ۱. تغییرات هورمون‌های LH و FSH و نسبت هورمونی LH/FSH قبل و بعد از دوره تمرینی

نمودار ۲. تغییرات حجم تخمدان‌های راست و چپ، قبل و بعد از دوره تمرینی

* معنی دار در سطح $P < 0.05$

نمودار ۳. تغییرات آکسیژن مصرفی بیشینه قبل و بعد از دوره تمرینی

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های تحقیق، کاهش معنی دار هورمون LH را پس از دوره تمرینی نشان می‌دهد ($P < 0.05$).

برونر و همکاران (۲۰۰۶)، نیز کاهش ۹ درصدی LH را پس از ۳ ماه تمرین در افراد دچار PCOS گزارش کردند (۱۳). لاکس و توما (۲۰۰۳) نیز، کاهش معنی دار هورمون LH را پس از پایان دوره تمرینی سه ماهه را هر فتن روی نوار گردان گزارش کردند (۱۷).

دایز و همکاران (۲۰۰۶)، در تحقیقی مقایسه‌ای، پایین بودن سطح LH را در زنان ورزشکار بیان کردند (۱۴). عوامل متعددی ممکن است در ترشح هورمون LH دخالت داشته باشد، به طوری که کیرولاینن (۲۰۰۸)، در مقاله خود بیان می‌کند که کاهش سطوح LH در حین ورزش با میانگین انرژی مصرفی در این هنگام رابطه دارد (۱۸). لاکس (۲۰۰۳) نیز به رابطه مثبت افزایش قند پلاسمما و مقدار و فرکانس پالس‌های LH و رابطه منفی مقدار تولید لاكتات در ورزش‌های استقامتی با ترشح LH در زنان اشاره کرده است (۱۷) که در تفسیر نتایج می‌توان آن را مدنظر قرار داد. از جهت دیگر، هنگامی که محور هیپوتalamus-هیپوفیز-آدرنال تحت تأثیر فشارهای ورزشی فعال می‌شود، تأثیرات بازدارنده‌ای بر عملکرد دستگاه تناسلی زنان ایجاد می‌کند. کاهش فعالیت سیستم عصبی سمپاتیک و افزایش فعالیت پاراسمپاتیکی در اثر تمرینات ورزشی مداوم نیز ممکن است باعث کاهش ترشح LH باشد (۷).

یافته‌های پژوهش حاضر عدم تغییر معنی دار هورمون محرک فولیکولی را پس از تمرین هوازی

نشان می‌دهد($P<0.05$). الزانکا و همکاران (۲۰۰۸)، تامسون و همکاران (۲۰۰۸) و نیز اورساتی و همکاران (۲۰۰۸)، تغییری در هورمون FSH پس از ورزش در زنان PCOS مشاهده نکردند(۱۹، ۱۲، ۱۱). همان‌طور که می‌دانیم، مخدراهای درون‌زا در تنظیم و تعدیل ترشح هورمون‌های LH و FSH دخالت دارند. برخی تحقیقات نشان داده‌اند که برای تغییر در سطوح بتا‌اندروفین، تمرین به صورت بی‌هوایی یا در آستانه بی‌هوایی و تمرینات طولانی مدت لازم است. تمرین ورزشی با شدت کمتر از ۸۰ درصد اکسیژن مصرفی بیشینه یا تمرین کوتاه‌مدت، با عدم تغییر در سطوح بتا‌اندروفین و تاثیر آن بر GnRH و هورمون‌های گونادوتropین، می‌تواند عدم تغییر FSH را از طریق دستگاه ایپوئیدی توضیح دهد (۲۰، ۲۱).

نتایج حاضر، کاهش معنی‌دار حجم تخدمان‌های راست و چپ را نشان می‌دهد ($P<0.05$). مانی و همکاران (۲۰۰۵)، اثر مثبت ۵ هفته تمرین ورزشی را بر کاهش حجم تخدمان در موش‌ها نشان دادند (۲۲). کروسینیانی و همکاران (۲۰۰۳)، نیز کاهش معنی‌دار حجم تخدمان‌ها را پس از تمرین و رژیم غذایی در بیماران گزارش کردند (۱۵). لакс (۲۰۰۷)، در تحقیق خود، بیان داشت که حجم تخدمان‌ها با انرژی دریافتی و وزن بدن ارتباط دارد (۲۳). کاهش حجم تخدمان احتمالاً به علت ایجاد محیط آندوکرینی مطلوب پس از افزایش^۱ SHBG و کاهش آندروژن آزاد و بهبود حساسیت به انسولین است. همچنین کاهش حجم ممکن است با کاهش میکروفولیکول‌ها و استرومای تخدمان ایجاد شود. مقدار استرومای تخدمان با تولید بیش از اندازه استروئیدهای مشتق از سلول‌های تکا، بهویژه آندروستنديون ارتباط دارد. در بیماران PCOS کاهش حجم تخدمان و تعداد میکروفولیکول‌ها ممکن است سبب کاهش آندروستنديون در گردش و بهبود علائم کلینیکی بیماری شود (۲۲، ۱۵).

در پژوهش حاضر، افزایش چشمگیر و معنی‌دار $VO_2 \text{ max}$ را شاهد بودیم ($P<0.05$). ویگوریتو و همکاران (۲۰۰۶)، و نیز برونر و همکاران (۲۰۰۶)، افزایش معنی‌دار $VO_2 \text{ max}$ را در زنان مبتلا به PCOS گزارش کردند (۱۳، ۸).

یافته‌های تحقیق حاضر اثر مثبت سه ماه ورزش هوایی با شدت ۷۰-۷۵ درصد اکسیژن مصرفی بیشینه را بر هورمون لوئینی، مورفولوژی تخدمان‌ها و $VO_2 \text{ max}$ زنان مبتلا به PCOS نشان داد. همان‌طور که گفته شد، این یافته‌ها با نتایج برخی تحقیقات مشابه و همسوست. عدم تغییر هورمون محرك فولیکولی و نسبت LH/FSH نیز با برخی تحقیقات همسوی دارد. یکسان‌سازی برنامه‌های تمرینی از لحاظ نوع و شیوه افزایش زمان دوره تمرینی و نیز افزایش تعداد

1. Sex Hormone Binding Globin (SHBG)

آزمودنی‌ها می‌تواند در قطعی و روشن‌تر بودن نتایج مؤثر باشد. متاسفانه با وجود توصیه‌های داده شده در مورد آثار مفید تمرین ورزشی و کاهش وزن، هنوز تحقیقات کافی و زیادی در مورد اثر تمرین ورزشی مشخص، بر هورمون لوئیسینی و محرك فولیکولی و نیز مورفولوژی تحملان بیماران پلی‌کیستیک انجام نگرفته و پژوهش‌های بیشتری در آینده نیاز است تا نقش فعالیت‌های ورزشی گوناگون بر شاخص‌های یادشده مشخص شود و نتایج دقیق‌تری به دست آید.

منابع:

۱. ایزدی، مهدی (۱۳۸۲). " نکات برتر در بیماری‌های زنان و زایمان (خلاصه دنفورث)، انتشارات پروانه دانش، چاپ اول، تهران، ص ۸۵-۹۵
۲. براون، جنب. اس؛ کرامبل‌هولم، ویلیام.ار (۱۳۸۷). "بیماری‌های زنان و زایمان"، ترجمه دکتر ملک منصوراقصی و همکاران، نشر اشارت، تهران، صص ۱۰۲-۱۱۲
3. Battaglia .C., Gober Rodrigo,K., Janson, P., (2008) " Cardiovascular risk in normal weight eumenorrheic , nonhirsute daughters of patients with polycystic ovary syndrome " J fertility and sterility , 05 : 018 .
4. Himelein, M. J., Thatchers, S. S. (2006) "Depression and body image among women with polycystic ovary syndrome", J of Health Psychal Jul;11(4) : 613-25.
۵. اسپیروف، لون. جی (۱۳۸۳). "هندبوک اندوکرینولوژی و نازایی زنان"، انتشارات هدیه عاشقان، تهران، صص ۴۱-۵۰
۶. رایان، کنث. جی؛ برکوتیز، راس. اس.، (۱۳۸۰). "اصول بیماری‌ها و بهداشت زنان کیستنر"، ترجمه بهرام قاضی جهانی، انتشارات گلبان، چاپ دوم، تهران، صص ۱۱۸-۱۳۲
7. Stener-Victorin, E., Saimon, C., Kander, J.,(2008) "Acupuncture in Polycystic ovary syndrome: Current Experiment And clinical Evidence", Journal of Neuroendocrinology, n 20, pp. 290-298
8. Vigorito, C., Gorgino,R.A., Marriosi, D., (2006) "Beneficial Effects of a three-Month structured Exercise training program on cardiopulmonary Functiona capacity in Young women with polycystic ovary syndrome", Journal of clinical Endocrinology & Metabolism, vol. 92, No.4, pp. 1379-1381
9. Vaamonde . D., Selina, B., (2006) " Reproductive profile of physically active wen after exhaustive endurance exercise " International Journal of sports Medicine , Vol . 27 , Issue 9 , Septamber , pp . 680-689

10. Williams, N.L., Toomas, A., Marisa, P.F., (2007) "Effects of Follicular phase exercise on luteinizing hormone pulse characteristics in sedentary eumenorrhoeic women", clinical Endocrinology, volume 41, pp. 787-794
11. Orsatti .F.L., Alberto, P.K., (2008) " Plasma hormones , muscle mass and strength in resistance – trained postmeno pausal women " J maturitas , Vol .59 , Issue 4 , 20 April , pp . 394 – 404
12. Thomson . R.L., (2008) " The effect of a hypocaloric diet with and without exercise training on body composition , cardiometabolic risk profile , and reproductive function in overweight and obese women with polycystic ovary syndrome " J clin Endocrinol Metab , Sep : 93(9) : 3373 – 80.
13. Bruner, B., Chad, K., Chizen, D.,(2006) "Effects of exercise and nutritional counseling in women with polycystic ovary syndrome", Applied Physiology, Nutrition and Metabolism, Aug, 31(4):384-91
14. Diez.E ., Nilsa, L., (2006) " Influence of physical exercise on gonadotropin , estrogen and progesterone levels in women athletes " Journal of de medicina del Deporte , Vol . 23 , Issue 112 , March , pp . 93-99
15. Crosignani, P.G., Rominoly, S.A., Mallini, R.C., (2003) "Overweight and obese anovulatory patients with polycystic ovaries: parallel improvements in anthropometric indices, ovarian physiology and fertility rate induced by diet", Hum Reprod, sep, Volume 18, Number , pp. 1928 – 1932
16. Palomba, S., Giallauria, F., Falbo, A., Russo, T., et.al., (2007) "structured exercise training programme versus hypocaloric hyperproteic diet in obese polycystic ovary syndrome patients with anovulatory infertility: a 24-week pilot study", Journal of Human Reproduction.
17. Loucks . A.B ., Thuma . J.R., (2003) " Luteinizing Hormone Pulsatility Is Disrupted at a threshold of Energy Availability in Regularly menstruating women " The Journal of clinical Endocrinology & Metabolism , Vol.88,No . 1297– 311.
18. Kyrolainen . H ., Walter, B., Anderson, P., (2008) " Hormonal responses during a prolonged military field exercise with variable exercise intensity " Jounal of Applied physiology" , 102 : 539-546 .
19. Olszanecka – Glinianowicz . M ., (2008) " The effect of weight loss on inflammation in obese women with polycystic ovary syndrome " J. Endokrynologia polska , Vol . 59 , Issue . 1 , January , pp . 13-17 .
20. Meyer, W.R., Sandy, L.D., Roosana, A., (1999) "Effects of sex steroids on β -endorphin levels at rest and during submaximal treadmill exercise in anovulatory and ovulatory runners", Fertility and Sterility, vol. 71, No. 6, pp. 1085-1091
21. Miller .p.b., (2008) " Effect of short-term diet and exercise on hormone levels and menses in obese, infertile women " Journal of Reproductive Medicine for the

obstetrician and Gynecologiest , Vol . 53 , Issue . 5 , May , pp .315-319 .

22. Manni, L., Kottari, P., Roberto, N., (2005) "Effect of exercise on ovarian morphology and expression op nerve growth factor and alpha (1) - and beta (2) - adrene rgic-receptors in rats with steroid-induced polycystic ivaries", J. Neuroendocrinol, pp. 846 – 58.
23. Loucks, A.B., (2007), “Energy availability and infertility “ , J curr Opin Endocrinol Diabetes obes , Dec ; 14(6) : 470-4

